

BETÆNKNING

Afgivet af Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg

til 2. behandlingen af

Forslag til Landstingslov om fangst og jagt

samt til forslag fra Landstingsmedlem Ruth Heilmann om nøjere genvurdering

af inddragelse af rensdyrjagten i forbindelse med tildeling af jagtbevis

Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg har under behandlingen bestået af

landstingsmedlem Ole Lynge (IA), formand

landstingsmedlem Hans Enoksen (S)

landstingsmedlem Lars Karl Jensen (S)

landstingsmedlem Siverth K. Heilmann (A)

landstingsmedlem Mads Peter Grønvold (K)

Udvalgets generelle bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til Landstingslov om fangst og jagt blev første behandlet under Landstingets Forårssamling 1999. Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg har i tiden efter forslaget førstebehandling gennemgået forslaget med bemærkninger på en række møder. Med henblik på bl.a. at få forslaget lovtekniske fejl og mangler afhjulpnet, har udvalget endvidere stillet Landsstyremedlemmet for Erhverv en række skriftlige spørgsmål, ligesom Landsstyremedlemmet har været i samråd i udvalget. Landsstyremedlemmet for Erhverv har på baggrund heraf bebudet overfor udvalget at ville stille en række ændringsforslag til forslaget anden behandling. Herudover har udvalget indhentet bemærkninger til forslaget fra Landstingets Lovudvalg, ligesom udvalget, som inspiration for sit arbejde med dele af forslaget, har indhentet oplysninger om, hvordan jagt på kvoterede arter reguleres i Danmark, Island og Færøerne.

Indledningsvis skal udvalget beklage, at Landsstyret fremsatte et forslag til første behandlingen, som ikke var tilstrækkeligt lovteknisk gennemarbejdet. Udvalget finder det overordentligt

væsentligt, at lovgivningen sikres den fornødne kvalitet, idet et utilstrækkeligt kvalitetsniveau indebærer en risiko for borgernes retssikkerhed og er til ulempe for de myndigheder, som skal anvende lovgivningen i det daglige arbejde. Udvalget konstaterer dog, at de ændringsforslag, som Landsstyret har bebudet at ville fremsættes til anden behandlingen, retter op på de lovtekniske fejl og mangler, der prægede forslaget, da det blev fremsat til første behandlingen.

Udvalget skal imidlertid ikke undlade at påtale, at da der er tale om et forslag til ny landstingslov, der påtænkes at afløse en bestående landstingslov, burde det fremsatte forslag have været ledsaget af bemærkninger til samtlige bestemmelser i forslaget; og ikke kun, som tilfældet var, de bestemmelser, der foreslås ændret eller nyindført i forhold til den nugældende landstingslov. Udvalget kan i den forbindelse med tilfredshed notere sig, at Landsstyremedlemmet for Erhverv op til denne efterårssamling har fremsendt de almindelige og særlige bemærkninger til samtlige bestemmelser med Landsstyrets ændringsforslag inkluderet. Der henvises til disse og herudover har udvalget bedt Landsstyremedlemmet for Erhverv om, til sit svarnotat til denne betænkning, at vedlægge ikke kun Landsstyrets ændringsforslag til lovforslaget, men også landstingsloven, som den vil se ud med ændringsforslagene indarbejdet.

I bemærkningerne til forslaget, som det blev fremsat til første behandlingen, oplyste Landsstyret, at Landsstyrets Lovkontors bemærkninger var indarbejdet i forslaget. Ved gennemgangen af høringssvarene kunne udvalget imidlertid konstatere, at Landsstyrets Lovkontor havde anbefalet, at bestemmelserne om definition af "saglige hensyn" burde udgå, ligesom Lovkontoret gav udtryk for betænkeligheder overfor anvendelsen af husstandskriteriet i forbindelse med fordeling af disponible fangstmængder. Disse bemærkninger var ikke indarbejdet i forslaget, som det blev fremsat til første behandlingen, men er først blevet indarbejdet i forbindelse de ændringsforslag, Landsstyret fremsætter til anden behandlingen. Udvalget har under samråd påtalt dette forhold overfor Landsstyremedlemmet for Erhverv og udvalget skal indskærpe overfor Landsstyret, at bemærkningerne til lovforslag skal være præcise.

Udvalgets bemærkninger til forslagens økonomiske og administrative konsekvenser.

Landsstyret har i bemærkningerne til såvel forslaget, som det fremsattes til første behandlingen, som til ændringsforslagene til anden behandlingen oplyst, at forslaget forventes at have økonomiske og administrative konsekvenser. Nærmere bestemt vurderer Landsstyret, at ændringsforslaget til ny § 5 om, at man skal have været tilmeldt et grønlandsk folkeregister to år for at kunne drive fritidsjagt på kvoterede arter, samt ændringsforslaget til ny § 10 om en indførelse af jagtprøve, har økonomiske og administrative konsekvenser. Landsstyret mener dog ifølge bemærkningerne ikke at kunne oplyse noget præcist beløbsmæssigt om disse konsekvenser.

Udvalget er opmærksom på, at det på forhånd kan være vanskeligt at angive meget præcise beløb for de økonomiske konsekvenser, en eventuel vedtagelse af de givne bestemmelser vil have. Udvalget er imidlertid samtidig af den opfattelse, at det principielt er af helt afgørende betydning

for Landstingets behandling og eventuelle vedtagelse af ethvert lovforslag, at Landstinget er i besiddelse af et overslag for lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser. Dette af hensyn til, at Landstinget ved vedtagelsen af enhver lovgivning er opmærksom på, om lovgivningen vil have finanslovmæssige konsekvenser og i givet fald skal Landstinget have kendskab til omtrentligt, hvor store de økonomiske og administrative konsekvenser vil være.

Udvalget har derfor for så vidt angår ændringsforslaget til § 5 bedt Landsstyret om at fremsende udvalget et overslag for de økonomiske konsekvenser. Landsstyret har besvaret dette med, at en kontrol af, hvor længe en person har været tilmeldt et folkeregister i Grønland, kan ske i samme arbejdsgang, som allerede sker efter de nugældende regler, når kommunerne kontrollerer om ansøgeren har et gyldigt fritidsjagtbevis og om ansøgeren har folkeregisteradresse i den pågældende kommune. Landsstyret vurderer således, at det kun vil betyde en marginal merindsats at kontrollere og attestere, om det nye krav efter § 5 opfyldes af licensansøgeren. På grundlag af antallet af ansøgere med fritidsjagtbevis, der søgte licens til rensdyr og moskusokser i 1999, skønner Landsstyret, at det på landsplan kan betyde en samlet meromkostning på muligvis omkring 7.000,- kr, men formentlig mindre. Udvalget kan således konstatere, at denne nye bestemmelse synes at have yderst begrænsede finanslovmæssige konsekvenser.

For så vidt angår indførelse af jagtprøve, som Landsstyret bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om i den nye §10, tager udvalget foreløbig til efterretning, at Landsstyret ikke kan give Landstinget nærmere oplysninger om de økonomiske og administrative konsekvenser. Af hensyn til, at Landstinget imidlertid ikke skal vedtage lovgivning med finanslovmæssige konsekvenser uden at kende disse konsekvensers beløbsmæssige størrelse, skal udvalget på det kraftigste opfordre Landsstyret til ikke at tage bemyndigelsesbestemmelsen i §10 i anvendelse, før de økonomiske konsekvenser heraf er indarbejdet i Landstingsfinansloven. Når Landsstyret i forbindelse med et fremtidigt finanslovforslag således foreslår midler afsat til afholdelse af en jagtprøve, skal der medfølge en fyldig forklaring på, hvorledes den jagtprøve, der ligger til grund for den givne bevillingsansøgning, påtænkes udformet. Herved gives Landstinget mulighed for at sammenholde bevillingens størrelse med den konkrete udforming af jagtprøven.

Udvalgets bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser, for så vidt angår bemyndigelser til Landsstyret.

Forslaget til Landstingslov om fangst og jagt indeholder en lang række bemyndigelser til Landsstyret. Idet udvalget finder det væsentligt, at Landstinget er orienteret om, hvordan Landsstyret agter at forvalte sine bemyndigelser, har udvalget bedt Landsstyremedlemmet for Erhverv om at redegøre for, f.eks. gennem eksempler, hvordan de enkelte bemyndigelsesbestemmelser, agtes udfyldt. Af hensyn til, at det samlede Landsting er orienteret herom, har udvalget fundet det hensigtsmæssigt at gengive de oplysninger, udvalget har modtaget fra Landsstyremedlemmet for Erhverv. I det vedlagte bilag gengives således besvarelsen fra Landsstyremedlemmet for Erhverv for så vidt angår bemærkninger til de enkelte bemyndigelsesbestemmelser.

Udvalgets bemærkninger iøvrigt.

Med henvisning til Landsstyrets ændringsforslag til nyt §4, stk 2, nr. 4 er udvalget af den opfattelse, at det på sigt kan vise sig uhensigtsmæssigt at omtale KNAPK ved navn i selve bestemmelsen. Det er udvalgets opfattelse, at såfremt andre erhvervsfangerorganisationer/-foreninger af samme karakter som KNAPK skulle opstå, skal bestyrelsesmedlemmer i disse ikke stilles anderledes end bestyrelsesmedlemmer i KNAPK. Udvalget skal derfor foreslå, at "KNAPK" erstattes med ordet "erhvervsfangerorganisationer/-foreninger." Herved stilles bestyrelsesmedlemmer af KNAPK ikke anderledes i forhold til formuleringen i Landsstyrets ændringsforslag, men bestemmelsen gøres efter udvalgets opfattelse blot mere tidssvarende.

Landsstyret foreslår i sit ændringsforslag til nyt §5, at licens til fritidsjagt på kvoterede arter kun kan gives personer, som er tilmeldt et folkeregister i Grønland og som har haft folkeregisteradresse i Grønland de seneste 2 år forud for ansøgningstidspunktet. Udvalget tilslutter sig dette forslag og lægger vægt på, at bestemmelsen ikke er diskriminerende i forhold til den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Udvalget har som grundlag for sin vurdering af bestemmelsen lagt vægt på Landsstyrets bemærkninger til bestemmelsen, hvor det bliver understreget, at bestemmelsen ikke kan anses for diskriminerende, idet der ikke kan dispenseres fra bestemmelsen.

Udover de betingelser til fritidsjagt på kvoterede arter, som følger af forslaget til nyt § 5, er det udvalgets opfattelse, at der af hensyn til disse begrænsede ressourcer bør være skærpede krav om en vis alder hos ansøgere for at kunne opnå ret til denne type jagt. Ifølge forslaget § 6, stk. 1, nr. 4, som i Landsstyrets ændringsforslag ændres til § 8, stk. 1, nr. 4, bemyndiges Landsstyret til at regulere jagten og herunder udstede regler om fordeling af de disponible fangstmængder efter bl.a. aldersgrupper. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at udover 12 års alderskravet, kan der eksempelvis indføres en aldersgrænse, der er højere ved erhvervelse af fritidsjagt på kvoterede arter såsom rensdyr og moskusokser. Udvalget kan tilslutte sig dette og skal opfordre Landsstyret til at indføje en bestemmelse i de relevante bekendtgørelser om, at personer, der driver fritidsjagt på kvoterede arter skal være mindst 16 år.

Udvalgets bemærkninger til forslaget fra Landstingsmedlem Ruth Heilmann.

Landstingsmedlem Ruth Heilmanns forslag om nøjere genvurdering af inddragelse af rensdyrjagten i forbindelse med tildeling af jagtbevis er blevet henvist til behandling sammen med forslaget til Landstingslov om Fangst og jagt. Landstingsmedlem Ruth Heilmann giver i sit forslag udtryk for, at der er behov for at genvurdere reglerne for tildeling af licenser til rensdyrjagt, idet forslagsstilleren finder, at den nuværende fremgangsmåde medfører en uretfærdig fordeling af licenser til jagt på rensdyr.

Udvalget skal til forslaget bemærke, at såfremt Landstinget på baggrund af udvalgets betænkning vedtager forslaget til Landstingslov om fangst og jagt, indføres der med det nye § 5 regler, som

i vidt omfang kommer forslagsstillerens ønsker imøde. Dette skyldes, at licens til fritidsjagt på kvoterede arter herefter kun kan gives personer, som er tilmeldt et folkeregister i Grønland og som har haft folkeregisteradresse i Grønland de seneste 2 år forud for ansøgningstidspunktet. Herudover har udvalget som nævnt opfordret Landsstyret til i forbindelse med sin regulering af jagten efter § 8, stk. 1, nr. 4 at indføje bestemmelser om, at personer, der driver fritidsjagt på kvoterede arter skal være mindst 16 år. Det er således udvalgets opfattelse, at forslaget til Landstingslov om fangst og jagt indeholder den opstramning af reglerne, som forslagsstilleren efterlyser.

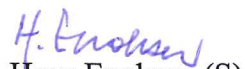
Udvalgets indstillinger.

Som nævnt ovenfor mener udvalget, at Landsstyrets ændringsforslag til § 4, stk. 2, nr. 4 bør ændres. Udvalget stiller således vedlagte underændringsforslag.

Herudover kan udvalget tilslutte sig Landsstyrets ændringsforslag til anden behandlingen. Udvalget indstiller således, at Landstinget, med ovennævnte ændring, tilslutter sig Landsstyrets ændringsforslag til anden behandlingen.

Med disse bemærkninger indstiller Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg, at forslag til Landstingslov om fangst og jagt overgår til tredje behandling i den således nu foreliggende form.

Ole Lyng (IA)
udvalgsformand

Hans Enoksen (S)

Lars Karl Jensen (S)

Siverth K. Heilmann (A)

Mads Peter Grønvold (K)

UNDERÆNDRINGSFORSLAG

til

Landsstyrets ændringsforslag

til

Forslag til landstingslov om fangst og jagt

Fremsat af Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg til anden behandlingen.

Til Landsstyrets ændringsforslag om ny § 4, stk. 2, nr. 4

I § 4, stk. 2, nr. 4 ændres: "KNAPK" til "erhvervsfangerorganisationer/-foreninger".

Bemærkninger:

Bestemmelsen om, at honorarer fra bestyrelsesarbejde i KNAPK ikke indgår i hverken opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri eller i opgørelsen af den samlede bruttoindkomst, foreslås at skulle gælde generelt for bestyrelsesarbejde i enhver erhvervsfangerorganisation/-forening af samme karakter, som KNAPK. Hermed tages højde for, hvis der skulle blive dannet en eller flere erhvervsfangerorganisationer/-foreninger af samme karakter som KNAPK, således bestyrelsesmedlemmer i disse i givet fald gives samme betingelser, som bestyrelsesmedlemmer i KNAPK. Det er ikke hensigten, at bestyrelsesmedlemmer i KNAPK skal stilles anderledes i forhold til formuleringen i Landsstyrets ændringsforslag, men bestemmelsen gøres blot mere tidssvarende, ligesom den bidrager til, at der ikke opstår fortolkningstvivl, såfremt en eller flere erhvervsfangerorganisationer/-foreninger af samme karakter som KNAPK skulle blive dannet.

BILAG**til betænkning fra Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg****afgivet til anden behandlingen af Forslag til landstingslov om fangst og jagt**

I det nedenstående gengives uddrag af besvarelser af 30. juli 1999 samt af 14. oktober 1999 fra Landsstyremedlemmet for Erhverv til Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg for så vidt angår, hvorledes Landsstyret påtænker at udfylde bemyndigelserne i forslag til Landstingslov om fangst og jagt.

A) Om forslaget §2, stk. 4 oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"...er som bekendt nye i lovforslaget i forhold til den gældende. Forslagets oprindelse stammer fra seminar om fangererhvervet i 1995 samt seminar om levende ressourcer 1998, hvor der fra fanger- og brugerside ytres ønske om, at fanger- og brugerviden også skal indgå i rådgivning til Landsstyret, således at den biologiske rådgivning ikke alene bruges som baggrund for Landsstyrets beslutninger.

Fanger- og brugerviden kan være mange forskellige ting; afhængigt af fangstart, fangstområde, ja fanger til fanger m.v. Derfor er det vigtigt, at der udarbejdes nærmere bestemmelser om inddragelse af denne i forbindelse med rådgivning om fangst- og jagtforhold, således at forskellige givne viden kan kategoriseres, sorteres og prioriteres om nødvendigt.

Det er således også vigtigt at Landsstyret kan fastsætte nærmere bestemmelser om hvorledes inddragelsen kan ske; bl.a. via relevante hovedorganisationer og Fangstrådet, som repræsenterer fanger- og brugerside.

Eksempelvis er der meget lidt viden om hvor hvidhvalerne, der kommer i Upernavik-området, overvintrer, eller uenighed mellem biologer og fangere om hvidhvalerne kan være drægtige samtidig med at de dier kalve. Fangerne har den største "daglige" kontakt og observationsmulighed end biologerne og forvaltere har. Biologerne har en anden form for ekspertise, som er metode-bestemt end fangerne. Fanger- og brugerviden er derfor meget værdifuld.

Hvis fanger-viden ikke kanaliseres via et system og systematisk indsamles, er der tvivl om hvorledes og hvor i høj grad man kan få nytte af den. Derfor dette forslag.

Der er i Grønlands Naturinstituts regi samt i NAMMCO-regi igangsat initiativer, som vil afgrænse og koordinere projektet. I GN-regi er der nedsat en gruppe bestående af udvalgte personer. Forvaltningen i IP via NAMMCO arbejder ligeledes med information om fanger- og brugerviden, ligesom emnet vil blive genstand for drøftelser i Fangstrådet. Det er klart, at jo mindre viden der er om et fangstdyr, jo større prioritet vil der være derom, også set i forhold til hvilke viden der i forvejen eksisterer og mangles fra biolog-side."

B) Om forslagens §4, stk. 5 (ændret til §4, stk. 4 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Der er i forbindelse med erhvervelse af jagtbevis visse krav der skal være opfyldt, før man kan få det. Der er en del der rejser udenlands, der kræver mere end ½ års ophold, når det gælder årskursus eller anden uddannelse. Sådanne ophold kræver som regel ændring af folkeregister af hensyn til skat m.v.. Der er eksempelvis nogle uddannelsessøgende, der kommer på sommerbesøg i Grønland, og dermed vil gerne have andel i muligheden for erhvervelse af licens til rensdyr eller moskusokse eller skaffe sælkød eller alke. Denne paragrafs stykke taler for sig selv. Et andet eksempel, der kan nævnes i den forbindelse er, en person, der før vedkommende blev elev i Fiskerifagsskolen eller lignende uddannelsesforløb udenfor Grønland, oppebar erhvervsjagtbevis, som måtte opgive erhvervsjagt, da vedkommende ikke kan opfylde kravet om 50% indtægten. Det er så sandsynligt, at vedkommende vil genansøge erhvervsjagtbevis efter endt uddannelse, og det kan skønnes rimeligt at fravige bestemmelserne om tilladelse til fangst og jagt."

C) Om forslagens §4, stk. 7 (ændret til §6, stk. 1 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"...er faktisk hjemlen til at kunne udstede bekendtgørelser om jagtbeviser samt at pålægge gebyr for udstedelse af sådanne. I forbindelse med ændringen af jagtbevissystemet, som officielt trådte i kraft pr. 1. januar 1993, fastsatte Landstinget størrelsen af gebyret på jagtbeviser til 30 kr. under EM92, som skulle dække administrationsudgifter. Siden er gebyret ikke blevet ændret, men der er visse overvejelser i IP om ændring af det i forbindelse med indførelsen af jagtprøven, nævnt i forslagens § 6, stk. 6" [§6, stk. 6 ændres til § 10, stk. 1 i Landsstyrets ændringsforslag].

D) Om forslagens §4, stk. 8 (ændret til §6, stk. 2 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"I forbindelse med udstedelse af jagtbeviser, er Landsstyret meget afhængig af kommunernes tætte adgang til brugerne samt andre nødvendige oplysninger i forbindelse med udstedelsen af beviser. Derfor bruges denne bemyndigelse til at pålægge kommunerne at varetage den nødvendige administrative forvaltning af reglerne udstukket i bekendtgørelserne om jagtbeviser. Den administrative byrde, som kommunerne kommer ud for dækkes via bloktilskud, hvor de eksisterende bemyndigelser har været beskrevet i forbindelse med udformningen af aftalen mellem Hjemmestyret og KANUKOKA."

E) Om forslaget §5, stk. 4-5 (ændret til §7, stk. 4-5 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Se svaret under pkt. d), dog suppleret med, at nærværende omhandler turist-jagtbeviser, som enten administreres af kommunekontorer eller Turistkontorer. Her er det igen nærsamfundet der har den bredere viden og derfor bedre til at forvalte, end hvis hele administrationen skal ske fra Hjemmestyrets side."

F) Om forslaget §6, stk. 1-3 (ændret til §8, stk. 1-3 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Disse bemyndigelsesbestemmelser er netop hjemlen til at Landsstyret kan lave nærmere reguleringer om fangst og jagt via bekendtgørelser. Eksempelvis om fjeldørredfiskeri i Grønland; fiskeriperiode, redskaber mv.. Kommunerne via kommunale vedtægter udformer så deres egne lokale regler, hvis der er behov for yderligere stramninger eller fredninger af bestemte lokale områder. Det samme gælder for f.eks. regler om fangst af hvid- og narhvaler, eller kommunale vedtægter om anvendelse af snescooterer i forbindelse med fangst og jagt."

G) Om forslaget §6, stk. 5 (ændret til §9, stk. 2 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Efter et tilfælde med 7 dobbeltmord i Narsaq i starten af 1990'erne, blev det af Landsstyret besluttet, at der skulle ske stramninger af tilladte våben i fangst og jagt. Denne bestemmelse kom i stand også som baggrund i indførelsen af lov om våben i Grønland fra 1992. I disse forbindelser blev det fra Nordgrønlandsk erhvervsfangerside ytre ønske om, at der fortsat skulle være mulighed for at anvende halvautomatiske våben med hensyn til en effektiv og hurtig aflivning af visse store fangstdyr. Halvautomatiske våben er f.eks. ikke forbudt i hvid- og narhvals- samt hvalrosfangsten, jf. henholdsvis bekendtgørelse nr. 30 af 11. oktober 1995, § 5 samt bkg. nr. 7 af 26. februar 1998, § 5."

H) Om forslaget §6, stk. 6 (ændret til §10, stk. 1 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Med kravet om en nyindførsel af jagtprøve, jf. koalitionsaftalen mellem Siumut og IA fra marts måned, er det nødvendigt at lave en bemyndigelsesbestemmelse, idet det forventes, at sådan et tiltag vil være mindst lige så krævende som jagtbevissystemet omend være en del af det. Der skal udarbejdes klare regler via en bekendtgørelser til brug for administrationen og brugerne."

I) Om forslaget §7 (ændret til §11 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Som eksempel skal her nævnes, at Landsstyret har givet tilladelse til forsøgsmæssige fangst af moskusokser i Ivittuut inden der endelig blev givet tilladelse til åbning af jagten i starten af 1990'erne. Der er ligeledes i år givet tilladelse til en begrænset fangst af rensdyr i Qaanaaq kommune. Forsøgsfangster skal dels bruges til at undersøge dyrenes almene sundhedstilstand

i området som ved vurdering af bestandens sammensætning, som biologerne ikke kan få ved almindelige undersøgelser/tællinger."

J) Om forslaget §8 (ændret til §12 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Siden indførelsen af jagtbevissystemet pr. 1. januar 1993, er det samtidig en betingelse, at indehaveren af jagtbeviset indsender fangstrapporter. Tallene indtastes i computeren, som indsamler oplysninger om den faktiske udtag af fangstdyrene i Grønland. Disse oplysninger bruges bl.a. af forvaltningen til afmelding til f.eks. hvalfangstkommissionen, NAMMCO om fangst af havpattedyr. Derudover anvender Grønlands Naturinstitut til at sammenligne indkomne rapporter med deres observationer og undersøgelser af fangstdyr. Endelig anvendes oplysningerne af Grønlands Statistik som bidrag til Den Røde Årbog. Ikke mindst anvender IP indsamlede oplysninger til at informere jagtbevis-brugerne via heftet "Piniarnek" om kommunevise fangsttilbagemeldinger om de forskellige fangstdyr."

K) Om forslaget §9, stk. 1 (ændret til §13, stk. 1 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"I forbindelse med de øgede fangstreguleringer, kvoteringer, herunder stramninger omkring licenser mv., er det nødvendigt at der føres kontrol med overholdelse af lovens bestemmelser samt regler udstedt i medfør af loven. Det sker ved bl.a. øget anvendelse af jagt- og fiskeribetjentordningen, som overgik i Hjemmestyrets regi i 1998. I den sammenhæng skal også nævnes NAMMCO's observations- og inspektionsordning, som blev startet i 1997, herunder også i Grønland hvad angår sæl- og hvalfangst. Med de få licenseringsordninger som findes i Grønland, er det nødvendigt at føre kontrol med den øvrige fangst, således at der ikke sker overbeskatning af ressourcerne."

L) Om forslaget §9, stk. 2 (ændret til §13, stk. 2 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Dette punkt kan bedst eksemplificeres i forbindelse med bestemmelserne i fangst af store hvaler, hvor en vågehval ikke må sælges førend licensen af kommunen er blevet stemplet, som bevis for at fangsten er blevet rapporteret og dermed kan sælges. På den måde undgås også tidligere tiders problemer med ulovlig fangst samt salg af ulovligt nedlagte dyr. I forbindelse med licenser til rensdyr, skal der også ske fangstrapportering (kontrol), og denne skal ske indenfor en tidsfrist efter fangstperiodens ophør."

M) Om forslaget §9, stk. 3 (ændret til §13, stk. 3 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

"Her kan vi bruge rensdyr som eksempel til at lette forståelsen for bemyndigelsesbestemmelsen: Inden denne bestemmelse blev indført i 1997, blev der observeret en del salg af rensdyr kort tid efter eller langt tid efter fangstperiodens ophør. Eksempelvis manglede jagt- og fiskeribetjentene

en klarere hjemmel til at kunne fortælle synderne om forbud mod salg af fangst. Det er der nu og folkene i de lokale brædter kan også bedre forholde sig til spørgsmålet, nu hvor f.eks. det kun er tilladt at sælge fra nedlagte rensdyr i fangstperioden og indtil 7 dage efter fangstperiodens ophør, jf. bekendtgørelse om fredning af og jagt på rensdyr nr. 10 § 8, stk. 2.”

N) Om forslaget §11, stk. 1-2 (ændret til §15, stk. 1-2 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

“Andre personer” er assistenter til jagt- og fiskeribetjente, der enten er fastansatte eller midlertidigt ansatte i højsæsonen. Disse assistenter kan have gennemgået et uddannelsesforløb som er rettet specielt til jagt- og fiskeribetjente og deres assistenter, eller faste eller midlertidige assistenter, der endnu ikke har gennemgået et uddannelsesforløb. Det er således, at uddannelsesforløbet ikke kører løbende som andre uddannelser gør normalt grundet de få antal jagt- og fiskeribetjente og assistenter Grønland har i dag.

Indtil d.d. har kun et uddannelsesforløb blev lavet, nemlig i 1998 efteråret. Derudover tilbydes der efteruddannelseskurser, herunder til fastansatte og ikke-fastansatte assistenter. “Andre personer” dækker således personer, der ansættes som helårs ansatte assistenter eller kun midlertidigt i højsæsonen. Disse skal opfylde visse krav for at kunne komme i betragtning til en fast eller midlertidigt ansættelse, der meddeles i forbindelse med stillingsopslagene.

Forholdene er indrettet således, at Direktoratet kun er henvist til at ansætte midlertidige assistenter i højsæsonen i flere kommuner, fordi der ikke er midler nok til at ansætte helårs assistenter, eller fordi der ikke kan ansættes sådanne på grund af manglende ansøgninger. Midlertidige assistenter kan også være personer, der genansættes næstfølgende højsæson eller nye personer, der ansættes kun en sæson.

Hvad angår spørgsmålet om i hvilke situationer, Landsstyret kan bemyndige og udpege andre personer, skal der henvises til bekendtgørelsen om jagt- og fiskeribetjentes opgaver og beføjelser nr. 28 af 30. Oktober 1998 § 4, stk. 3, hvor assistenterne har samme rettigheder og pligter og handler på vegne af jagt- og fiskeribetjenten.

Der er finanslovdækning til 8 jagt- og fiskeribetjente og op til 12 assistenter. I dag er der 7 jagt- og fiskeribetjente og 6 faste assistenter, medens øvrige enten ikke er besat eller der er midlertidige ansættelser i højsæsonen.”

O) Om forslaget §11, stk. 4 (ændret til §15, stk. 4 i Landsstyrets ændringsforslag) oplyste Landsstyremedlemmet for Erhverv:

“Der er i den forbindelse allerede udformet en bekendtgørelse om opgaver og beføjelser for jagt- og fiskeribetjente, jf. bekendtgørelse nr. 28 af 30. Oktober 1998, dvs. denne bemyndigelse er allerede udfyldt i form af bekendtgørelsen.”